

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

7DE ÅRG.

DEN 18 MARS 1906.

N° 25

OBS. Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

INNEHÅLL: Edvard Welander. — Svenskt sändebud. — En stund vid Pontus Wikners graf. — Helfrid Kinmansson. † — En ovanlig utmärkelse. — Förolyckad skidlöpare. — Från skidtäffingarne i Luleå. — Bilder från skilda delar af landet. — Svenska vegetariska föreningens första skolkökskurs. — Flora Danica. — En skandinavismens förkämpe. — Svenska festen i Lund. — Från studentbålen i Uppsala. — Sveriges äldsta målarinna. — Brokigt utomlandsnytt. — Veckans porträttgalleri. — Skräckbilder från upproret i Östersjöprovinserna.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1906

HVAR 8 DAG.

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

E. WELANDER.
PROFESSOR.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfeesparre Skåm.—Gbg.

EDVARD WELANDER.

AF MED. LIC. G. ÅHMAN.

Professorn i syfilidologi vid Karolinska institutet i Stockholm, medicine doktor Edvard Welander fyllde den 4 mars 60 år. Då H. S. D. med anledning härf nu meddelar hans porträtt, torde det vara lämpligt att kasta en blick på denne märkesmans, såsom vi vilja hoppas, ännu långt ifrån avslutade lefnadsgärning.

Welander kom genast såsom nyblifven läkare i början af 1870 talet att ägna sina krafter åt studiet af de veneriska sjukdomarna, hvartill han fick anledning i egenskap af läkare å Stockholms stads och läns kurhus och vid allmänna garnisonssjukhuset. Några år var han äfven bataljonsläkare vid Andra lifgardet. Från 78 till 88 var han läkare vid Stockholms besiktningbyrå och gjorde under denna tid med sitt lefvande och människovänliga intresse de iakttagelser och studier öfver prostitutionens sociala orsaker och hygieniska vådor, som sedan fingo uttryck i en lång serie af skrifter med värdefull statistisk utredning.

Medicine doktor blef han 1880 och docent i Syfilidologi 1884, öfverläkare för det då nyinrättade stora sjukhuset S:t Göran 1888 och professor 1894. Yttre utmärkelser hafva ej saknats; Welander är bland annat ledamot af Kungl. vetenskapsakademien.

Welander åtnjuter internationellt rykte såsom vetenskaplig forskare och skriftställare i sitt fack. Här kan ej vara lämpligt att uppräknat den långa rad af vetenskapliga afhandlingar och uppsatser hvarmed han riktat litteraturen, men något af det märkligaste torde dock böra nämnas. I början af 1880-talet började Welander de undersökningar om "kvicksilfrets upptagande i och afskiljande ur människokroppen", som publicerades i Nordiskt Medicinskt arkiv. 1886. Denna grundläggande undersökning efterföljdes under årens lopp af en hel serie andra för som i sin ordning gäfvor anledning till en massa kontrollerande arbeten Europa rundt, hvilka senare i allt väsentligt bekräftat Welanders undersökningsresultat. Härigenom har vår kunskap om kvicksilfrets absorption och elimination ur människokroppen och om dess biverkningar på njurar och andra organ blifvit väsentligen fullständig och denna vår kunskap är nu af elementärt grundläggande natur i specialistens åskådningssätt. Dessa undersökningar gäfvor äfven rent praktiska resultat i afseende på behandlingstekniken i det att de föranledde såväl i Sverige som utomlands en del bekväma modifikationer af den utvärtes kvicksilfverbehandlingen, hvilka i lämpliga fall vunnit användning och erkännande.

På sjukhuset S:t Göran utbildade han sin s. k. "värmemetod", hvilken har befunnits särdeles användbar på sjukhus och sparar mycken tid.

Mycken uppmärksamhet har Welander ägnat prostitutionens frågan och de åtgärder som kunna och böra vidtagas för att freda samhället från de veneriska sjukdomarnes ohejdade spridning. I en massa uppsatser och föredrag i Svenska läkaresällskapet har Welander gent emot den s. k. "federationen" häfdat samhällets rätt och plikt att ingripa och genom ett kontrollerande öfvervakande efter förmåga begränsa vådorna af den yrkesmässiga prostitutionen. Under denna kamp mot federationen leddes Welander in på ett rent medicinskt-historiskt författareskap och sålunda tillkommo hans "Blad ur prostitutionens historia i Sverige" och "Bidrag till de veneriska sjukdomarnes historia i Sverige", den förra en stridsskrift sammanfattande hans polemik mot federationen, den senare ett klassiskt historiskt verk af bestående värde. Welanders författareskap sträcker sig för öfrigt öfver de flesta områden af hans fack, äfven in på hudsjukdomarnes. Sedan många år är han en af de flitigaste medarbetarne i "Archiv für Dermatologie und Syphilis" som utges i Prag och är den förnämsta facktidskriften i Europa.

I de internationella kongresser som under årens lopp hållits för att utreda prostitutionens frågan har Welander alltid varit en ifrig deltagare och af den kommitté som för närvarande arbetar för att i vårt fädernesland ordna prostitutionens reglementering på ett såväl ur humanitär som hygienisk synpunkt mera tillfredställande sätt är han den mest framstående ledamoten.

Som akademisk lärare har Welander nu en rätt lång bana bakom sig. Tyvärr är den kliniska undervisningen i hans ämne långt ifrån tillfredställande ordnad och det är egentligen endast den unga staben af f. d. assistentläkare som till fullo veta hvad han varit såsom lärare. Nyblifna licentiater hafva alltid täflat om äran och fördelen att få blifva hans underläkare och har han därför ställt rätt höga kraf på sina adepter, men så har han också gifvit dem långt mer än han tagit. Förutom en grundlig utbildning har han äfven förstått meddela dem sin egen kärlek och entusiasmer för läkarekallet. Från hans klinik och under hans ledning hafva hans lärjungar i facklitteraturen blifvit i tillfälle att publicera mångt värdefullt arbete.

Att Welanders stora rykte som vetenskapsman i förening med hans blida människovänliga väsen skulle förskaffa honom en stor privatpraxis vid sidan af hans verksamhet som akademisk lärare och sjukhusläkare är naturligt och det är då lätt att förstå att arbetsbördan stundom till men för hans hälsa öfver-tigigt mättat af hans krafter.

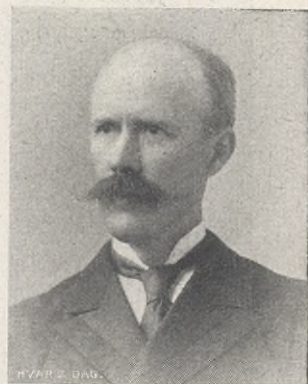
I sin praktiska läkareverksamhet liksom i sitt författareskap har han uppställt som sitt mål icke allenast att hjälpa, utan framför allt att förekomma. Det hem för hereditärsfyllitiska barn som han åstadkommit var alltid en af hans favoritidéer. Dessa barn äro nämligen icke allenast själva beklagansvärda, utan äfven en stor social fara, då de utan ett sådant hem i trångbudda bostäder med s. k. "inneboende" etc. eljes med nödvändighet skulle sprida smitta. Tack vare Welander har nu detta hem i Stockholm redan många år utöfvat en utan tvivel välsignelsebringande verksamhet.

Mycket vore att tillägga, men ofvanstående strödda data torde vara nog att förklara att Sveriges läkare och alla som känna hans lifsgärning, nu med tacksamhet, stolthet och glädje lyckönskat vår berömda landsman till de uppnådda 60 åren.

Gösta Åhman.

SVENSKT SÄNDEBUD.

Till svensk minister i S:t Petersburg, efter grefve H. Wrangel som förflyttats till London, förordnades den 12 mars öfversten och chefen för F. Lifgrenadierreg. *Edvard Brändström*, som samtidigt utnämndes till gen.-major i a. Född 1850, var 85—91 militärattaché i Petersburg, alltifrån hvilken tjänstgöring B. ansetts gifven till någon framstående diplomatisk post.

Efter porträtt.

Klubb: Bengt Stålhjerner.

P. H. E. BRÄNDSTRÖM.

EN STUND VID PONTUS WIKNERS GRAF.

TILL DÖDSDAGEN DEN 15 MARS.

Junisolen strålade brännande ned öfver gatorna i Uppsala, och hettan kändes olidlig. De löfrika promenaderna, parkerna och lundarne, hvare den täcka staden liksom ligger inbäddad, gäfvö dock åt vandraren skuggrika, sköna platser till hvila och skydd.

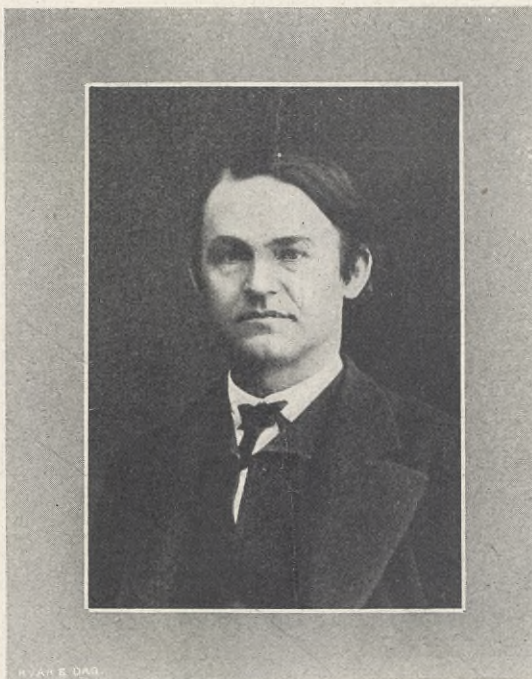
För att finna en sådan plats ställde jag mina steg in på den lummiga och väl värdade kyrkogården. Huru svalt kändes det ej här inne i skuggan af de höga skyddande träden! Man kände att här hade oron, brådskan därute i staden intet att skaffa — innevånarna här hade arbetat ut.

Hvarje gång foten beträder "de dödas åker", gripes djupet af min varelse af en känsla af vanmakt inför förgängelsens obevekliga lag. Trots den härliga midsommarskrud, som naturen nu hade iklädt sig, trots att hvarje grässtrå, hvarje buske och träd talade sitt tysta, men värtaliga språk om nyvaknad lif, firade döden dock här en triumf, en seger öfver lifvet. Voro icke dessa som nu genomgingo förgängelsens process där

nere i jorden under mina fötter, bevis härpå? Hade icke hvar och en af dem lefvat ett lif här på jorden. Samma friska, synliga lif, som nu hvarje gräs och blomma inför mina ögon — och var icke deras lif förgängligt — likt naturens. Om några månader skall äfven detta lif — jag nu såg — vara sköfladt och borta och vinterns bårtäcke vara lagdt öfver det hela, det har då endast delat allt annat lifs natur — att dö.

Under det mitt hufvud arbetade med sina tankar och jag vandrade bland gravvarna, måste jag vika af från en af gångarne för att slippa möta den skara sörjande som nyss måst lämna ett nytt offer åt förgängelsen. Plötsligt stod jag inför en grafsten, som på ett särskildt sätt väckte mitt intresse. Den var hög och hvit, och i stenen var uthuggen en fördjupning, hvare bilden stod af den man, som jag aldrig sett, men som likväl så mången gång fört min själ och tanke till ro. Jag kände att det var han, innan jag läste namnet därunder, och mina blickar voro liksom fastnaglade vid de ädla dragen. Jag stod inför *Pontus Wikner* — vid hans graf. Stoflet låg därnere i jorden — multadt och förgånget. Han är borta ur lifvet och smärtan därför tar en stund ut sin rätt, men småningom börjar minnet — klarare och klarare — framkallar hans ord och tankar, och bland dem hör jag ett ord, ljudigare och mera lifgivande än alla andra, hvilket jagar undan skuggorna, som en stund velat samla sig omkring mig, — jag hör liksom hans egen stämma hviska till mig: "Jag har en fast tro på uppståndelsen. Ja, jag till och med tror, att döden och begrafningen är en synvilla, som den lefvande tron korrigerar. Jag tager därför min tillflykt till tron".

Och trons stråle bröt sig vid denna hälsning på ett förunderligt sätt mot grafven, och blef "ljus öfver

Efter porträtt.

PONTUS WIKNER.

Köns. Bengt Silfverparre

† i Kristiania den 15 mars 1888.

griften". Fjärskådande blickade mina ögon in i de vidder, som allt mer öppnade sig, och det dunkel, som nyss omgaf mig, började skingras, jag såg — för att begagna Viktor Rydbergs ord — den "strålväg som går till det eviga hän från förgängelsens land", jag förstod, att lifvet omkring mig ej var en fata morgana utan början till det lif som förblifver.

Nu kunde jag och se omkring mig med en hel annan blick än för en stund sedan — dissonansen var borta — jag såg nu endast, att skapelsen var iklädd sin skrud och stod och "drömde om Gud", bådande den frihetsdag, då förgängelsens lag skall upphävas, då den skall kunna lefva det fulla rika lif, hvartill den är bestämd.

Men ännu en hälsning, när mig från grafven, under det mina ögon ånyo försjunke i betraktande af bildens ädla drag: "När jag skall tala vill jag framlägga mitt lif som vittnesbörd" — så lydde orden.

Hos ingen framstår lif och lära i större samklang med hvarandra än hos Pontus Wikner. Han var en fullödig personlighet, en kristlig karaktär, och därför har han och kunnat så mycket i lifvet, därför var han mera än någon skicklig i att hänföra och leda sin stora ungdomsskara, som han älskade med hela den glöd, haraf hans väsen var mäktigt. Dock — det är icke blott som uppfostrare, tänkare, skald, filosof, skriftställare m. m. som Pontus Wikner är stor — klarast kanske hans bild strålar mot oss som *människa*. Och det är i lidandets svåra skola, han fostrats för denna uppgift. Han låter ibland en flik af täckelset falla, som döljer för människooögon den lidandes väg, han vandrat, synnerligast gör han det en gång i ett själf försvar, då någon kallat honom "kvinnligt vek": "Att under hela sin ungdom", säger han, "mer än två decennier, dagligen hafva haft att bekämpa tysta kroppsliga smärtor, ådragna fordom, när i fattigdomens, brödlöshetens koja storm och snö och rägn nådde ända till den spåde i vaggan — jag talar icke i bilder — att ideligen höra de unga, friska, starka, förlöjliga ens bristande krafter och oduglighet i manliga idrotter, utan att någonsin någon — knappt en gång egen moder — hört ett ord till klagan — kanske har det varit kvinnlig vekhet". — — —

Och i ett bref till en vän skrifver Pontus Wikner en gång: "Tror du, om jag ej behöfde renas, att jag då blefve underkastad denna reningsprocess, denna, om jag så får säga afkvistningsprocess, hvilken sedan tretton år tillbaka karaktäriserar mitt inre lif? Jag är ett träd, som likt andra träd skjuter kvistar och grenar, bär blommor och frukter, om hvilka man säger, att de se bra nog ut; men det fins hos mig ingen enda gren, hvilken icke blifvit afhuggen så tätt invid stammen, att, när den afhöggs, det kändes i stammens

Foto. Dahlgren. Upsala

PONTUS WIKNERS GRAF å Uppsala kyrkogård.

innersta märg. Tror du, att den stora trädgårdsmästaren skulle behandla mig så — jag har ofta för mig själf tänkt: Så verkligen grymt och skoningslöst, ty mina kval hafva stundom varit så underligt tillspetsade, som man annars brukar finna det endast i tragedien — om han funnit, att saften, som flyter uti trädens grenar, vore fullkomligt frisk och ren? Säkert inte. Men jag är i sanning glad öfver den tuktande uppmärksamhet, hvilken den store ortagårdsmästaren ägnat mig. Den är en borgen på det, att jag *kan* blifva ett duktigt träd i Hans gård och att jag en gång *skall* blifva verkligt ren. O, om du visste hvad jag älskar *renhet*, hvad min själ trängtar efter den! Rena anletsdrag, en ren stämma, ett rent öga, en ren känsla, en ren tanke, en ren vilja, dessa äro för mig drag af himlen.“

Vi få genom dessa hans egna ord en tillräckligt djup inblick i hans rika lidandes lif, och därpå kunna vi ock fatta hans stora mänsklighet om jag så får kalla det — hans kärlek till alla, särskildt till alla de af sorg kvalda människohjärtan, som öfver allt mötte honom i hans väg, som girigt och törstigt sökte förstäelse och kärlek hos honom. Och han förstod ock, att intet så som lidandet är ett reningsmedel, hvarigenom Guds bilden klart danas fram. När han — någon gång här och där — såg några drag däraf, finner han ock något af himmelen.

Nu är hans törst mättad, hans längtan stillad, där han står inför människones son. Frågorna hafva tystnat, han har fått dem alla besvarade och gåtorna lösta; han ser nu fullt och klart in i djupet af den rikedom och visdom och kunskap som finnes hos Gud; tron är förvandlad i åskådande, men — en ton tränger sig hit ned till dem, han lämnat här, den ljuder så utsägligt ren och klar från oförgånglighetens land:

“Nu behöfver ej min ande
mer med Tomas ängsligt spörja;
hvar är vägen? — Nu behöfver
ej min tanke rådvill leta
efter sanningen i gruset
af de ramlade systemen.
Nu behöfver ej mitt hjärta
tråna bort i ändlös trånad
efter lifvet, som det lefves,
i osäglig, helig kärlek:
Allt jag funnit, *allt* jag vunnit
i den ende, som är vägen,
som är sanningen och lifvet.“

Under det jag så stod och hörde, såg och lärde inför grafven, väcktes jag ur mina drömmar af att en liten ärla flög ut bakom bystens rygg. Hon såg sig oroligt omkring, och då hon fick se mig, vågade hon sig icke riktigt fram. Jag började ana, att hon bakom bilden hade sitt lilla bo, och så var det ock — när jag böjde mig framåt såg jag det lilla redet. Hon visste hvad hon gjorde den lilla ärlan, då hon där valde sitt bo — ingen tänkte där på att plundra, skada eller störa — där var hon skyddad för både storm, oväder och fiender. — En gripande bild af huru äfven de små och värnlösa funnit skydd hos Pontus Wikner.

Men jag måste slita mig från den kära grafven, jag fick ej stanna längre; hvad jag funnit fyllde dock mitt hjärta med tacksägelse. Jag hade ej hunnit många steg från grafven, då jag såg en ung student hastigt komma emot mig. — Säg mig, frågade han, hvar är Pontus Wikners graf? Det var, som om han visste, att jag kom därifrån, och då jag visade honom till grafven, skyndade han dit. Han var en af de finska studenter, som för tillfället gästade vår lärdomsstad. Jag kunde ej låta bli att tänka på Wikners ord: “O hvad jag törstar efter sådana själar“, då jag såg den unge mennens ifriga steg mot grafven. Mätte han där få erfara något, af hvad jag förut fått mottaga, mätte han kunna tränga sig genom dunklet, mörkret, som gärna lägrar sig kring våra grafvar, och i tron blicka in djupt i hans väsen, som är vägen, sanningen och lifvet.

Maria Annerstedt.

HELFRID KINMANSSON. †

En af svenska skådespelarkonstens allra främsta, *Helfrid Kinmansson* har gått ur tiden. Dotter af den store Olof Ulrik Torsslow och maka till Gustaf Kinmansson, var hon på sin tid en utomordentligt uppbyren skådespelerska. Hon började i den naiva genren men höjde sig alltmer till de stora gripande uppgifter hvilka gäfvu hennes namn glans och rykte.

Hon afled den 12 mars i Stockholm vid 75 års ålder.

Efter ett gammalt porträtt.

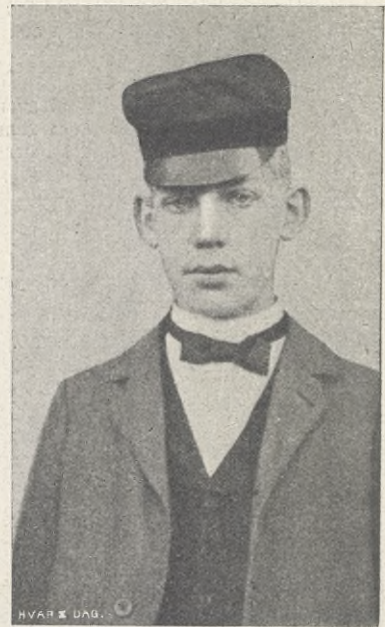

Foto. Hartman, Gbg.

Klisché: Bengt Sjöfverparre.

I prässen meddelades för någon tid sedan att Kongl. Maj:t funnit godt tilldela tvänne värnpliktige vasamedaljen. De båda sålunda utmärkte värnpliktige voro nr 186 Bildt och 754 Nilsson, tillhörande Kongl. Bohusläns regemente. Och vid inskrifningsförrättningen i Göteborg den 5 dennes öfverlämnade major G. Flygare i närvaro af de sålunda utmärktes närmaste anhöriga, samt representanter för regementet, inskrifningsnämnden, och ett hundratal värnpliktige m. fl. de ovanliga utmärkelserna.

Det är första gången som någon värnpliktig tilldelats en dylik hedrande utmärkelse. Och anledningen därtill sammanfaller med den kritiska tiden under gränsbevakningen förra sommaren. De beträffande medaljörerna hade därvid genom inskaffande af viktiga upplysningar, och för öfrigt genom ådagalagdt nit och intresse, som för kompaniet varit af stor betydelse, verkligen gjort sig förtjänte af utmärkelserna. De hade, som major F. i sitt anslående tal yttrade, uppfört sig som ärliga tappra svenska krigsmän ägnar och anstår, och genom sitt välförhållande varit ett föredöme för andra. — Vår bild togs i det ögonblick då medaljen fästes å hr Nilssons bröst.

HVAR DAG.

Klisché: Bengt Sjöfverparre.

AXEL AREHN.

FRÅN SKIDTÄFLINGARNE I LULEÅ.

1. FÖRSTE PRISTAGAREN I BUDKAFLETÄFLINGEN, Axel Värja, tillhörande Jockmocks II lag.

Foto. Ortman, Luleå.

2. START. 3 FÖRSTE PRISTAGAREN I 60 KM.-LOPPET, Janne Nordlund.

Klisché: Bengt Sjöfverparre.

BILDER FRÅN SKILDA DELAR AF LANDET.

100 år fyllde den 16 mars fru *Anna Gabrielsson*, *Vestra Sunne*, *Tjörn*. Den gamla lär vara kry och rask, med minne i behåll. Äldste sonen är 71 år.

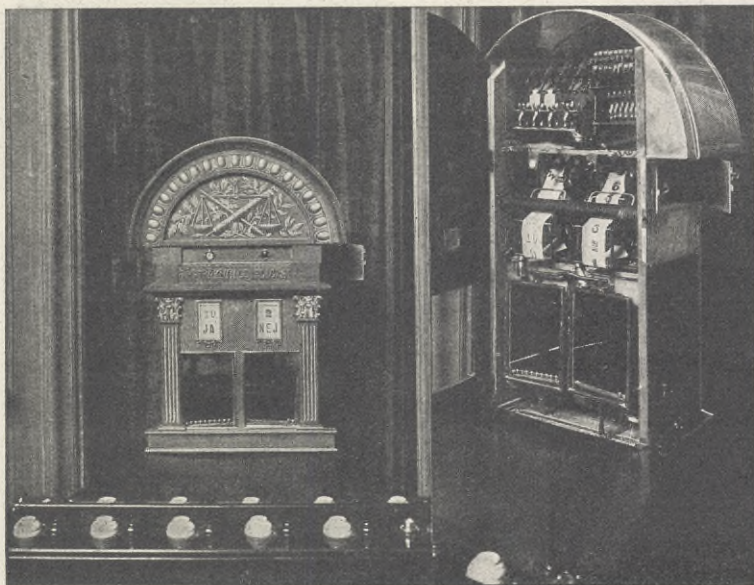
En Voteringsmaskin har af svensk man uppfunnits och patenterats. I förra veckan afprovades apparaten för Riksdagens båda kamrar, som med intresse togo densamma i betraktande.

Apparaten är något öfver en meter hög. Då inrättningen är anordnad för sluten votering, finns ingen möjlighet att upptäcka, hur någon röstat. Genom densamma sättas alla de röstande i tillfälle att på ett ögonblick förträta sin votering. Slutsummorna af "Ja" och "Nej" framträda omedelbart på apparatens framsida synliga för alla och ett litet elektriskt ljus tändes ofvanför det segrande numret. På apparatens baksida finnes en mekanisk anordning, som medelst elektrisk ledning står i förbindelse med de vid hvarje röstandes bord anbragta kontaktsknapparna, en hvit för "Ja" och en svart för "Nej". Knapparna sitta så nära hvarandra, att man med ena handen mycket lätt kan dölja, hur man röstar. Hela voteringen sker i ett tempo, utan att den röstande behöver stiga upp från sin plats. Och voteringen jämte hopsummeringen kräfer endast en tid af några få sekunder. Fördelarna med denna apparat, som ju dock inte får införas i riksdagen med mindre än en grundlagsändring, äro i ögonen fallande. Den är tids- och arbetsbesparande och medelst den undvikas kasserade röstsedlar och namnupprop och allt annat besvär, som följer med den nuvarande metoden. Samma fördelar vinnas också vid öppen votering. Apparaten kan nämligen förses med "protokollsanordning", hvarigenom man kan efter röstningen afläsa på ett papper såväl namnet på hvarje ledamot som om han röstat "Ja" eller "Nej" eller om han inte röstat alls.

Smörutställningsmonter. På förslag af ingenjör *Fr. Bagge* i *London* har svenska staten låtit anordna en utställning af svenskt smör vid den i

100-ÅRING.

mars öppnade *Grocers Exhibition* i *Manchester*.

Närmaste afsikten med statens deltagande i denna utställning är att sprida bättre kännedom om "*Runmärket*" (Sv. statens nya märke för Exportsmör). Montern är utförd efter förslag och teckning af arkitekt *Blomberg* vid *Nord. Kompaniet* i *Sthlm*.

Torrdocka vid sjön Fryken. En sådan anläggning är, troligen den enda i sitt slag vid någon utaf Sveriges insjöar, under arbete. Initiativet till den storartade anläggningen — som kostar *Angfartygsaktiebol.* "*Viktoria*" stora summor — har utgått från befälhafvaren å ångaren *Viktoria*, kapten *J. O. Bergström* (x).

Efter fotografien.

Kliché: Bengt Silfverparn.

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRU VON STOCKENSTRÖMS KONSTBRODERIER.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfersparre Sthlm.—Gbg.

Framlidna borgmästarinnan E. von Stockenström i Helsingborg sysselsatte sig på äldre dagar — vid mer än 60 års ålder — med att i broderi illustrera H. C. Andersens blomstersagor i en serie bilder,

utförda på fri hand, utan föregående ritning. Broderierna som äro präglade af stor fantasi och utförda med utmärkt konstskicklighet, ha nu varit exponerade i Stockholm och skola på tourné genom landet.

SVENSKA VEGETARISKA FÖRENINGENS FÖRSTA SKOLKÖKSKURS.

Svenska vegetariska föreningen, stiftades för fyra år sedan, med ett medlemsantal nu af 600, hittills hufvudsakligen ur de högre samhällslagren. Man vill emellertid göra vegetarismen till en folksak. För ändamålet har genom insamling åstadkommit ett folkkök, som skall vara ambulerande. Detta har under tiden 22 febr.—15 mars haft sin första kurs i Stockholm, besökt af ett 25-tal elever från landets alla

delar. Ledarinnan för skolkökskursen var fru Johanne Ottosen (X) maka till öfverläkaren vid Skadborgs sanatorium i Danmark. Den manliga individen å bilden är stiftaren och ledaren af föreningen redaktör Johan Lindström-Saxon, som tillika är utgifvaren af det för de svenska, norska och danska vegetariska föreningarna gemensamma organet tidskriften "Vegetarianen".

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

SVENSKA VEGETARISKA FÖRENINGENS FÖRSTA SKOLKÖKSKURS.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfersparre Sthlm.—Gbg.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm—Öbg.

NÅGRA AF DE FÖRSVUNNA PJSERNA.

I Köpenhamn har i dessa dagar gjorts en i hög grad uppseendeväckande upptäckt. Saken rör förkommandet af ett stort antal porslinspjäser tillhörande den danske konungen — i arf från föregångare alltsedan

beställaren Christian VII. Det var ursprungligen en servis om c:a 3,000 pjäser som utfördes i en enda tillverkning (1788—89) på K. Danska Porslinsfabriken, och af densamma har en del användts vid hofvet och en del förvarats bland samlingarna på Rosendals slott. Det är härifrån omkring 400 pjäser försvunnit, och man har ännu ej helt utredt sammanhanget i denna mystiska förskingring af konungens tillhörigheter. En del har funnits hos olika antikvitets-handlare och samlare i Danmark och anorstädes, och visa vi här några fotografier af försvunna pjäser: (1) *Terrin* (värde 700 kr.) och (2) *Jardinière med fat* (värde 500 kr.), båda hos Ant.-handl. M. Marcus i Köpenhamn samt (3) *Tre fat* hos Ant.-handl. J. Nacheimsson, Köpenhamn.

EN SKANDINAVISMENS FÖRKÄMPE.

Filosofie doktorn, professorn Troels-Lund har åter lyckats att ådraga sig hela Skandinaviens intresse och uppmärksamhet, i det han genom sin nya bok "De tre brödrafolken" söker att bana väg för "Skandinavismen". Huruvida professors teorier låta sig förverkliga blifver en sak för sig, men hvad som gör att vi sysselsätta oss med honom och hans senaste verk, är den varma rättfärdighet med hvilken han i sin bok behandlar oss svenskar och Sverige i sin helhet.

Om bokens tillblifvande berättar professorn själf följande: "Hösten 1905 mottog jag från "Ord och Bilds" redaktion i Stockholm en uppmaning om att i en artikel uttala mig om "Skandinavismen" efter årets senaste stora händelser. Samma uppmaning ställde redaktionen äfven till en framstående svensk författare.

Ämnet tilltalade mig, och jag lefde mig allt mer och mer in uti det. Men, allt efter som jag kom djupare och djupare in i det, gick det upp för mig, att jag omöjligen kunde uttala mig som jag ville i denna sak då det skulle ske inom en tidskrifts tränga ramar och därför afslog jag "Ord och Bilds" höfliga uppmaning. Och så föddes min bok!"

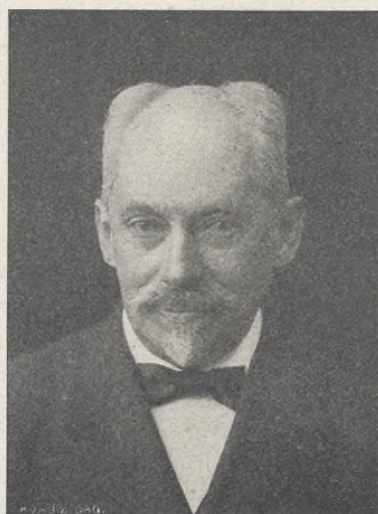
Professor Troels-Lund är en ytterst uppburn och ansedd man i Danmark, anställd för några

år sedan vid Geheimearkivet, tog han afsked därför att kunna ägna sig helt och hållet åt sin fornforskar-gärning och sin författar-verksamhet.

Bland hans mest framstående arbeten nämnas:

"Ordenshistorien" och "Dagligt Liv i Norden i det 16:de Aarhundrede".

Th. R.

Efter porträtt.

Kliché: Benot Silfverparre

PROFESSOR TROELS-LUND.

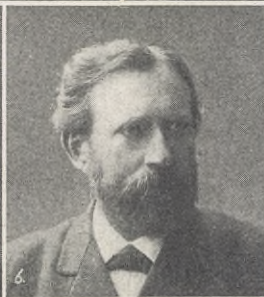
SVENSKA FESTEN I LUND.

—
—
PORTRÄTT
AF
TALARE
VID
FESTEN.
—
—

Fjolåret som tog och gaf med samma allvarstunga hand, gick hårdt fram öfver det sydsvenska lärdomssätet, skandinavismens gamla härd och borg. En störtsjö af kall verklighet sköljde i ett tag bort de nordiska drömmar och åskådningar, som Lund framför andra skandinaviska odlingscentra omhuldat, men som nu visade sig aldrig ha nått från bildningssträfvarnas fåtal ner i folkens själar. Bakslaget mot skandinavismen blef nästan eruptivt, då den svikna släktkänslan med fränderna på sundets andra sida kastade om till en ny känsla af samhörighet med det öfriga Sverige, med hvilket man haft årets bekymmer och spänning gemensam. På höstens fest, Tegnérifesten, vaknade denna unga stämning till klar och medveten styrka, och ett sus af anklang gled genom studentkår och universitet, då Heidenstam som käreans hedersgäst talte om den halffallna muren mellan Skåne och Uppsverige, som nu måste helt bort.

Under vintern hade det talats mycket om möjligheten att i år fira nordisk fäst efter det gamla programmet. Vägen till Uppsala, Stockholm och Göteborg hade sedan sist blifvit närmare än till Köpenhamn. På det afgörande sammanträdet visade det sig, att blott ett försvinnande fåtal yrkade på sedvanlig nordisk fäst, och man beslöt fira årets fäst till fädrens minne efter enbart svenskt program och med blott svenska gäster. Anslutningen från landets öfriga studentkorporationer blef liflig, och utom kårernas utsedda deputerade anlände flere andra uppsvenska studenter till Lund den 9 mars.

UNIVERSITETSBYGGNADEN och TEGNÉRSTODEN I LUND.

HVAR 8 DAG.

Konstn: Bengt Skjerveparre.

Det bör genast framhållas, att denna svenska fäst icke hade någon anti-skandinsvisk prägel. Den diskussion, som ledde till beslutet om fästen, framvisade blott, hur tomt talet om nordisk samling måste bli, så länge ej en svensk samling föregått, och hur opassande det var

1. Stud.-kårens ordf., fil. kand. FR. BÖÖK: "För Sverige". — 2. Prof. E. WRANGEL: "För prof. G. Ljunggren". — 3. Fil. lic. H. SÖDERBERGH: "För S. A. Hedin". — 4. Stud.-kårens vice ordf., hofrättsnotarie A. RODHE: "För de aflidne kamraterna". — 5. Prof. J. THYRÉN: "För minnet och löftet". — 6. Prof. C. D. BERGENDAL: "För Sveriges högskolor".

att blanda sig i andras angelägenheter, då vi hade nog af att sköta våra egna. Och då under fästen talen för de bortgägne skulle följa, greps ordet af prof. Bergendal, som utanför programmet och med omedelbarhetens hela värme hyllade minnet af den i allt Sverige aktade och mot vårt land alltid hänsynsfulle *kung Kristian*. Samme talare betonade senare, att afbrottet i det nordiska samarbetet icke var afsedt att vara annat än provisoriskt.

Det bör också framhållas, att den patriotism, som här tog sig uttryck, icke var af det uppvärmda eller patenterade slaget. Underströmmen var ung och frisk, spänstig och handlingslysten. Ordföranden i studentkåren, fil. kand. *F. Böök*, dröjde i talet för Sverige vid fosterlandsidéns utveckling: vi mena ej detsamma med vår patriotism som våra fäder af skilda släktled med sin. Talaren betonade lifligt, att fosterlandet för nutidens ungdom icke är det förflutna, det färdiga, det bestående, utan den bättre framtid, mot hvilken vi längtande sträcka vår famn. Som en eldstods ljus skall det "med skrämmande och renande lågor bränna orätt, själfvisk hårdhet och slapp likgiltighet bort." Och han sökte antyda ett program för den samling, till hvilken denna dagen ville vara en ansats: "I vårt allmänna lif har rådt en kyla, en rädsla för att sätta hela personligheten in i kampen, och den kylan måste bort. Konstlad enighet tarfva vi icke, men varmare

hjärtelag, oförskräcktare mod, allmännare ifver att verka och gagna. Det är samling nog."

I samma fria och värmande framtidssblick utmynnade fil. lic. *Herman Söderberghs* tal till S. A. Hedins minne. En känslig och förstående teckning af den ensamme folktribunen och riksväktaren, hvars stol blef tom i fjol, och den uppskakande tragiken i hans lif, kunde ju icke annat än peka på ouppfyllda kraf och ouppfyllda löften och ställa upp Hedins okufliga trohet mot kallet och omutliga rättskänsla som eldande föresyn för en yngre generation. "På minnets och löftets fest må vi, som nu rycka fram, lofva att aldrig glömma kämpen för fronten. Han vinkar mot oss och värjspetsen är riktad mot löftets land." Förvisso var talarens lidelsefria och beundrande syn på Hedins politiska gärning mera saklig än vår samtids i allmänhet, men den skall delas af ungdomen och framtiden.

Den tredje talaren ur studenternas led, jur. kand.

Foto *Rahman, Lunds*.
 PORTRÄTTGRUPP FRÅN SVENSKA FESTEN I LUND: Fil. kand. Fredrik Böök (1), Lunds stud.-kårs ordf. — Jur. kand. Alvar Rodhe (2), d:o v. ordf. — Jur. kand. Pålman (3), Sociala utsk. ordf. — Docent Gösta Grönberg (4), Stockholms stud.-kårs ordf. — Fil. lic. E. Modigh (5), Uppsala stud.-kårs v. ordf. — Fil. lic. C. Kock (6), Göteborgs stud.-f. representant (f. d. ordf.)

Kliché: Bengt Sjöfversparre.

Foto *Dahlgren, Uppsala*.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre Ståhm—Gbg

FRÅN STUDENTBALEN I UPPSALA DEN 3 MARS.

En meddelare skrifer: Tyvärr hafva fotografier af själfva dansen ej kunnat åstadkommas; de härmed sända framställa "ögonblicket före drabbningen", men de gifva i hvarje fall en god bild af den enastående festsalen och af arrangementerna för något tämligen sällsynt: en sittande supé för 800 personer.

A. Rodhe påminde om de under sista året afidna kamraternas obemärkta lif och talade i samband därmed om värdet af den ensamma och obemärkta kampen för en egen öfvertygelse, då den utkämpas ärligt och af sanningskärlek, så att den kan bära ens gärning och lif.

Programmet utmärkte sig i öfrigt för sällsynt lyckliga proportioner. Som motstycke till talet för Sverige kom prof. J. Thyréns för minnet och löftet. Med en bravur, som ju är känd vida, tog talaren grepp på uridsmänniskans kamp mot en vild natur, hennes karaktär och lynne, hennes kraft och stridslystnad, samt ordade spirituellt och flödande om sambandet mellan forntid och nutid för att slutligen öfvergå från minnet till löftet och utveckla, hurusom aldrig några varaktiga resultat vunnits annat än genom samling och dess förutsättningar: offer och osjälfviskt sinne.

Talet öfver Hedin hade sin pendant i prof. E. Wrangels tal öfver Gustaf Ljunggren. Dessa två bortgångna — den eldige kämpen i dagens strider och i händelsernas midt och den lugne, pröfvande forskaren

i det förflutnas häfder — gäfvö de båda främsta namnen åt årets bautasten. Men hur olika! Ljunggren skildrades af sin lärjunge och efterträdare företrädesvis som lundensaren, som gjort viktiga insatser i sitt samhälles och sitt universitets lif och spridit riklig glans öfver båda. Och några karaktäristiska uttalanden af den bortgångne märkesmannen om studieärens betydelse för den enskilde och hans fosterländska gärning samt om universitetet som bildningsanstalt fingo ytterligare belysa Gustaf Ljunggrens åskådning och roll i sin samtids vetenskapliga lif.

På slutet utväxlades hälsningar mellan de representerade studentkorporationerna och Lunds studentkår, i hvars namn prof. C. D. Bergendal uttalade önskan om fortsatt och fruktbringande samlif mellan all Sveriges studerande högskoleungdom.

Festen, som äfven lifvades af musik och student-sång under kapellmästare Bergs ledning, förhöjdes ytterligare genom en dikt af professor Clasen öfver motivet "Varer svenske", och trots de 4 timmarna höll sig stämningen mättad och intensiv ända till slutet.

J. Mbg.

SVERIGES ÄLDSTA MÅLARINNA.

80 år fyller den 25 mars genre- och porträttmålaren fröken *Wilhelmina Lagerholm* i Stockholm, hvilken måhända är Sveriges äldsta nu lefvande målarinna. Född i Örebro, var L. elev i Stockholm af J. J. Ringdahl 50—51, i Paris 56—59 af A. Tissier och T. Couture samt i Düsseldorf af F. Fagerlin 64

—66 och W. Sohn 69—71. Bland L:s arbeten märkas "En gammal historia" i Nationalmuseum — replik åtminstone tre gånger — "En slottsfru från medeltiden", "Kung Märta och Malin Sture" samt åtskilliga porträtt.

H 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF

WILHELMINA LAGERHOLM.

Klitché: Bengt Sjögrenparre.

Foto Jaeger,

Klitché: Bengt Sjögrenparre

»EN GAMMAL HISTORIA», Wilhelmina Lagerholms populära genremålning på Nationalmuseum.

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

BROKIGT UTOMLANDSNYTT.

Öfre venstra bilden: DEN NYA FRANSKA INFANTERIUNIFORMEN, blå-grå, införd i dessa dagar. Lär vara osynlig på afstånd.

Nedre venstra bilden: KYRKOFEJDERNA I FRANKRIKE. Hur myndigheterna tvingas skaffa sig tillträde till en kyrka för inventering.

Nedre högra bilden: SARRIEN (x) lämlämnar Elyséet med uppdrag bilda den nya franska ministären.

FÖR SVENSKA BESKICKNINGEN I KRISTANIA lär skola inköpas huset nr 27 vid Incognitogatan, hvaraf vi meddela ofvanstående bild.

HVAR 8 DAG.

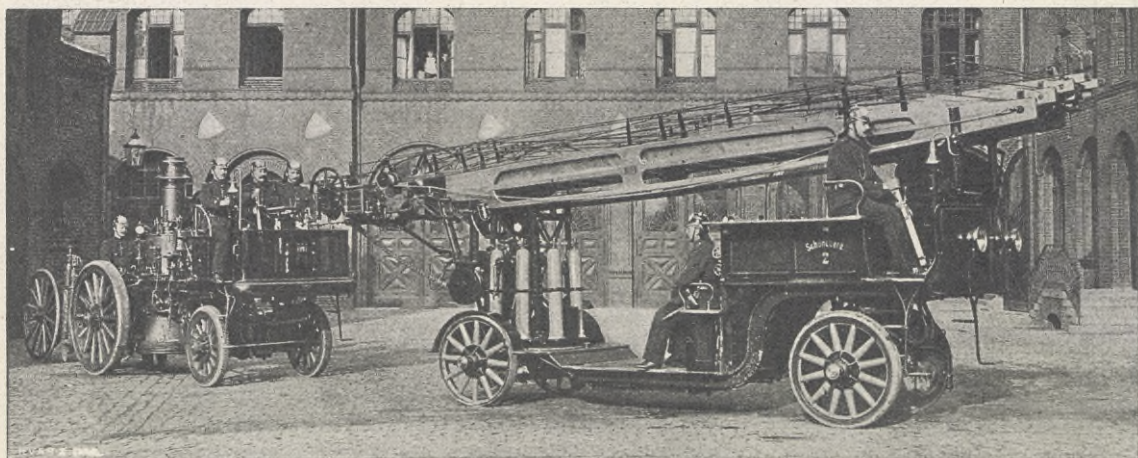

EFTER FOTOGRAFIER.

TAVERNOLA, den af jordbävning den 5 mars ödelagda italienska byn vid Iseo-sjön, före och efter katastrofen.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöström & Söner—Öbg.

Efter fotografi.

MODERN ELDSLÄCKNING

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöström & Söner—Öbg.

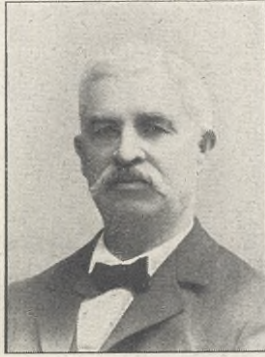
har införts i Tyskland med fullständig attiralj å motorvagnar. Brandstege till 26 meters höjd reses medelst kolsyretryck på 35 sekunder, och sprutvagnen medför dels en kolsyrebehållare om 450 liter för en första

ögonblicklig släckning med kolsyregas, dels ångspruta för vatten samt automatisk slangrulle. Vagnarna drivas med elektricitet, som jämväl lämnar kraft till ljus för strålkastare m. m.

G. GIHL.

80 år fyllde d. 9 mars bankdirektör Götrik Gihl i Stockholm. Kamrer vid Sundsvalls Ensk. Bank i Sundsvall 65, styrelseled. och verkst dir. vid bankens kontor i Stockholm sedan 71. Ordf i styrelsen öfver Allmänna Hypotekskassan för Sveriges städer 88-94, v. ordf i styrelsen för Allm. liförsäkringsbol.

C. O. WALLGREN.

65 år fyllde den 7 mars öfverinspektoren vid Stockholms packhusinspektion C. O. Wallgren. Stud.-ex. 59, kameralex. 61, tullförvaltare 81, öfverinspektor 83.

N. P. NORDSTRÖM.

60 år fyllde d. 25 febr. grosshandlaren N. P. Nordström i Karlskrona. Ordf. i drätselkammaren i renhållningsstyr., led. af stadsfullmäktige, landstingsman. Led. af Karlskrona Sparbanks styr., af styr för Smålands Enskilda Banks afdelningskontor i Karlskrona. Sedan 03 verkst. dir. för Karlskrona sjukhem.

P. ERIKSSON.

Den 6 mars fyllde dir. i Per Erikssons byggnads- o. fastighets A.B., i A.B. Marks tegelbruk, i Örebro in-tecknings A.B. byggm. Per Eriksson 50 år. Ordf i stadsfullm. sekr. o. ombudsm i Örebro kom. för städ. allm. brandstodsbol för fastigh., ordf. i Örebro o. Nora Hypot.-för., i renhållningsstyr., i byggm.-för. o. fastigh.-äg.-för.

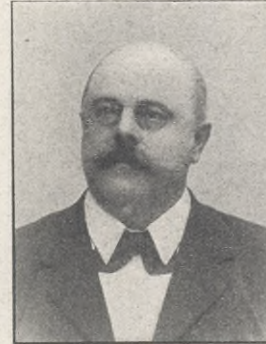
J. O. KUGELBERG.

Den 10 mars fyllde v. häradshöfd. Johan Olof Kugelberg i Jönköping 75 år. Stud.-ex. 50, v. häradsh. 58, fiskal i Göta hofr. 67, not. 71, afsked 96. Mång-årig led. i Jönköp. stads o. läns Sparbank, af stadsfullm., stadens byggnadsnämnd, brandstods-komm. och landstinget, samt inneh. flere andra komm. uppdrag.

K. G. ODÉN.

Den 16 mars fyller fil. doktor Klas Gustav Odén 60 år. Stud.-ex. 63, e. o. tjänstem. i Statistiska Centralbyrån 73, fil. doktor 75, förste aktuarie 85, förordnad öfverdirektör 05. Från trycket utgifvit en mängd statistiska och genealogiska arbeten. Led. af kommittéer, statistiska tabellkommissionen m. m.

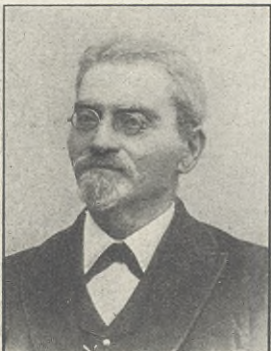
E. G. ASKLUND.

60 år fyller den 22 mars direktören för Jon Asklunds Tobaksfabriks Aktiebolag i Linköping Ernst Georg Asklund. Ledamot af fattigvårdsstyrelsen, drätselkammaren, stadsfullmäktige m. m.

G. W. JOHANSON.

Kronofogde Gustaf Wilhelm Johanson fyller d. 26 mars 60 år. Stud.-ex. 64, kameralex. s. å., landskontorist 74, länsbokhållare 76, kronofogde i Kungsbacka fogderi sedan 77, stadsfullmäktiges i Kungsbacka ordförande sedan 06. Tillsyningsman vid kronohäktet i Kungsbacka sedan 91.

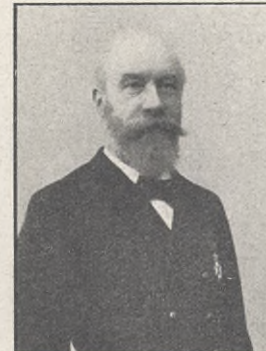
J. HOLM.

70 år fyllde d. 9 mars ordf. i Höganäs municipalstyr. Joh. Holm. Född 36, folkskollärare-ex 55, folkskollär. i Höganäs 56, afsked 96. Mång-årig revisor i Kullens sparbank, Kamrer i Kullens allm. pens.-för., verkst. dir. i Höganäs Badhus A.B., skolorädsled. för Höganäs i Väsby sn.

Z. E. WALLMARK.

65 år fyllde den 17 mars öfverstelöjtnanten Zakarias Edvard Wallmark i Luleå. Stud.-ex. 60, löjtn. vid Norrbottens fältjägarcorps, major i armén 89, öfverstelöjtnant vid Norrbottens regte 94, afsked 97. Kommissionslandtmätare i Norrbottens län 76.

O. F. ROOS.

60 år fyllde den 7 mars marinintendenten O. F. Roos i Stockholm. Studentex 68, e. o. kanslist hos Generalpoststyr. 69, e. o. kammarskr. vid Skärgårdsartilleriet s. å., kammarskr. vid Flottan 75, regements-skrifvare och bokhållare 83, marinintendent af 1:a graden 03.

J. M. ZETTERSTRAND.

45 år fyllde den 22 febr. majoren vid generalstaben Seth Johan Henrik Zetterstrand. Underlöjtn. vid Lifregementets grenadierkår 82, löjtnant vid generalstaben 95, major 03. Afdelningschef för de ekonomiska kartarbetena.

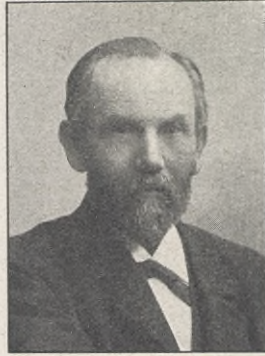

PORTRÄTTGALLERI

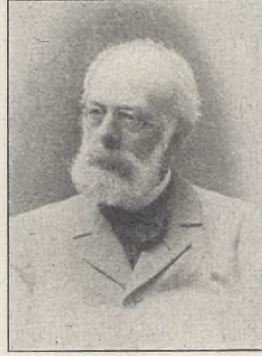
C. B. E. FOCK.

Överstelöjtnant Carl Fock i Helsingborg fyllde den 18 mars 65 år. Löjtn. vid Skånska husarreg. 69, ryttmästare 79, major 87 överstelöjtn. 93, afsked med tillstånd att kvarstå i reserven 96. Förordn. att vara ledamotsuppleant i 2:dra distriktets prisbeviljningsnämnd.

J. O. ROSENBERG.

Afsked har beviljats professorn i al män kemi vid Tekn. högskolan Olof Rosenberg, hvilken afgår vid innevarande läsårs utgång i juni, efter att i 29 år tjänstgjort som professor. Född 40, stud.-ex. 58, fil. dr 65, doc. 66, prof vid Tekn. högskolan i Sthlm 77, lärare vid Art. och Ingen.-högskolan 77-98. Läroboksförfattare.

C. M. SONDÉN.

60 år fyllde d 10 mars prof. Carl Mårten Sondén i Sthlm. Stud.-ex. 63, med. dr 74, läk. vid Diakonissanst. sjukh. 76-97, distr.-läk. 78-81, prof. o. lär. vid Barnmorskeunderv.-anst. i Sthlm 96, öfverläk. v barnbördsh 95, läk. hos änkehert. af Dal 88. Stadsfullm., kommun.-man. Inneh. största enskilda sv. gravyrsmål. i Sverige.

C. J. W. BRORSTRÖM.

60 år fyllde d. 7 mars jägmäst. Carl Jacob Walfrid Brorström. Stud.-ex. 63, ex. fr. Skogsnst. 69, ex. jägm. 70, t. f. jägm. i Örbyhus revir o. förest. för Tiersps skogsskola 76, t. f. jägm. i Finsspons revir 76, i Engelh. revir o. förest för Kallsberga skogssk. 85, jägm. i Engelh. revir 90, t. f. öfverjägm. i Södra distriktet tidtals åren 95-97.

K. I. GUSTAFSSON.

50 år fyllde den 13 mars kyrkoherde Isak Gustafsson. Stud.-ex. 79, prästvigd 83, predikant och religionslärare vid Akerbrukskolonien Hall 84, kyrkoherde i Julita sedan 97.

J. T. W. NORMAN.

Kyrkoherde Teodor Norman fyller den 29 mars 50 år. Stud.-ex. 76, prästvigd 79, kyrkoherde i Vada 93, i Gustafsberg-Boo-Ingårö sedan 02. N. var den siste kyrkoherden i Vada pastorat och den föjste i Gustafsbergs pastorat.

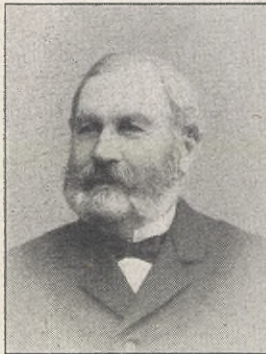
F. V. GLIMBORG.

Kyrkoherden Viktor Glimborg fyller den 22 mars 50 år. Stud.-ex. 75, teor. teol. ex. 78, prakt. teol. ex. 79, prästvigd s. å., kyrkoherde i Vårdsberg sedan 87. Ordf. i kommunalnämnden åren 93-1900.

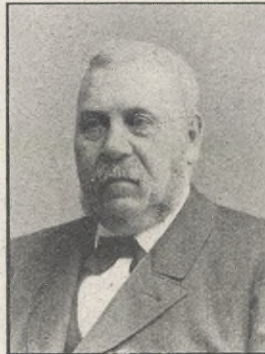
C. W. GÖRANSON.

50 år fyllde den 15 mars kyrkoherde Wilhelm Göranson. Stud.-ex. 76, prästvigd 82 kyrkoherde i Glumslöv sedan 97. Ordförande i Eringsboda kommunalstämma 95-98.

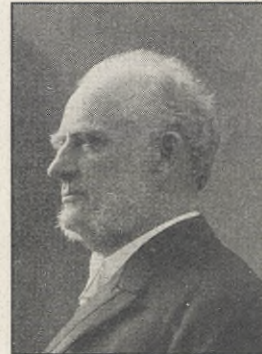
E. J. C. J. FORSELL. †

Den 7 mars afled i Mariefred f. d. öfverjägm. o. domänintend. Erik Johan Carl Jakob Forsell 82 år gam. Landtmät.-ex. 43, v. kom.-landtm. i Stockh. län 49-56, t. f. öfverjäg. i Östergötts läns västra revir 52, jägm. i Kronob. län 56, öfverjägm. i Kalm. län 65, jägm. i Kalm. rev. o. skogsinsp. 6:e distr. 69, t. f. domänint. i Kalm. 1.93.

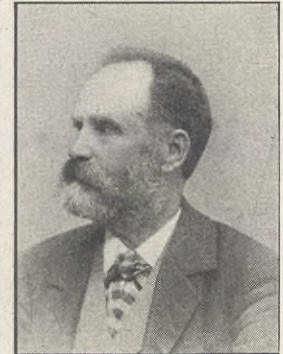
J. A. JAENSSON. †

F. d. garverifabrikören J. A. Jaensson afled den 23 febr. i Örebro Född 33. Mångårig ledamot i stadsfullmäktige, styrelseledamot af Örebro sparbank.

P. L. LAURELL. †

Den 6 mars afled i Stockholm öfverstelöjtnanten i väg- och vattenbyggnadskåren Per Lorentz Laurell. H. S. D. har årg. IV, nr 5, lämnat helsidesbild med biografi öfver den framstående mannen.

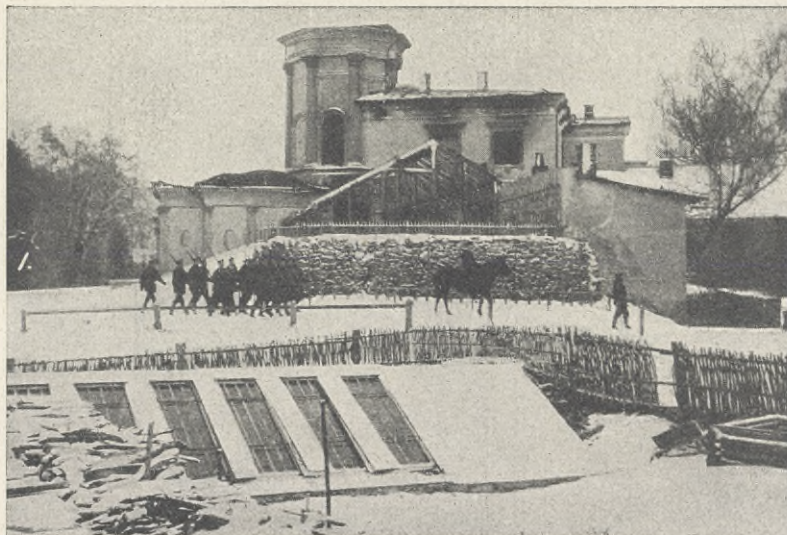

O. E. BJÖRLING. †

Adjunkten vid Karlskrona högre allmänna läroverk, fil. doktor Oscar Emanuel Björling afled den 6 mars. Född 45, stud.-ex. 65, fil. dr 72, adjunkt vid Karlskrona läroverk s. å. Redaktör för Karlskrona Vekoblad 73-78.

SKRÄCKBILDER FRÅN UPPRORET I ÖSTERSJÖPROVINSERNA.

HVAR 8 DAG

— 408 —

1. DET RYSKA SLOTTET RINGMUNDSHOF efter att ha blivit återtaget af ryska trupper från rebellerna. — 2. ARRESTERING AF TVÄNNE UPPRORSLEDARE, Anna Krastin och Peter Barovsky, af hvilka den senare sköts. — 3. DE MANLIGA INNEVÄNARNE i en by hopas i långa rader för att undergå visitation efter vapen. — 4. PROVINSERNA GENOMSTRÖFVAS AF TRUPPER som jäga efter upprorsmän: hvarje dag infångas och bestraffas sådana. — 5. KORT PROCESS göres med den som befinnes söka dölja vapnen.

EFTER FOTOGRAFIER.